

นักปรัชญาคุณภักวีดิอุตสาหกรรมคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า บ้านและเฟอร์นิเจอร์คือเครื่องจักรของการอยู่อาศัย จริงไม่จริง ตอบกันเอาเอง แต่ความเห็นส่วนตัวคือ ไม่ว่าจะยุคไหนมนุษย์ก็ชื่นชอบที่จะเสพดีไซน์ของทุกสิ่ง บ้านหรือเครื่องเรือนก็ไม่ยกเว้น อย่างไรก็ตาม ในยุคโลกร้อน เตือนลิบเข็ดน้ำอง เตือนลิบสองน้ำท่วม อาจต้องเพิ่มคุณสมบัติเครื่องเรือนให้กันน้ำได้ น้ำท่วมแล้วไม่เจิง ลอยหลุดทรุดโทรมมะหนึ่ง

คนพูดเรื่องนี้ได้ดีที่สุด ไม่พ้น **พงศธร ทิฆมณานนท์** กรรมการผู้จัดการ บริษัท เดคคอร์ส ซ้อยส์ เจ้าของแบรนด์ ดีเคบีบี (Dkbb) แบรินด์เฟอร์นิเจอร์รีไซเคิลระดับเวลต์คลาส ผู้คิดค้นนวัตกรรมแวลู อินโนเวชัน พลัส หรือ วีโอพลัส วัสดุกันน้ำที่ทำให้เฟอร์นิเจอร์ทุกชิ้นไม่ต้องกลัวน้ำ (ท่วม) อีกต่อไป

"ผมว่าเป็นเรื่องถูกที่ ถูกเวลา วีโอพลัสเปิดตัวได้จังหวะตอนน้ำท่วมใหญ่ปี 2554 ลูกค้าเราหลายคนนำท่วมบ้าน บางคนนั้นครัวจมอยู่ในน้ำรวม 2 เดือน แต่เฟอร์นิเจอร์ในบ้านไม่เป็นอะไร ก็ได้ลูกค้าใหม่และบอกกันปากต่อปาก จนดีเคบีบีเป็นที่รู้จัก โดยเฉพาะในโซเซียลเน็ตเวิร์ก" พงศธรเล่า

ชื่อเสียงคือความหอมหวาน แต่กว่าจะถึงวันนี้ การเดินทางใช้เวลายาวนานกว่า 20 ปี เรื่องราวของดีเคบีบี อาจกล่าวได้ว่า เริ่มต้นขึ้นจากความล้มเหลวในตัวเอง ช่วงนั้นเป็นช่วงสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความล้มเหลวส่งผลในคณะที่เลือกสอบ และความกล้าที่จะลุกขึ้นมาเปลี่ยน แม้ในตอนนั้นเจ้าตัวเองจะยังไม่แน่ใจนัก

เกิดและโตที่อุดรธานี พงศธร เล่าว่า เขาเป็นเด็กต่างจังหวัด รู้ตัวตั้งแต่บ้านนอกกว่าอยากเรียนสถาปัตยกรรม แต่เด็กต่างจังหวัดไม่มีโอกาสฝึกเรียนเขียนแบบ ก็เลยต้องเลือกสอบเข้าคณะอื่น ถัดไปอีกปี เพื่อนชวนไปสอบเป็นเพื่อน คราวนี้พงศธรเลือกคณะสถาปัตยกรรมหมดทุกอันดับ

แล้วเป็นยังไง เขาสอบติดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยสอบติดเป็นคะแนนสุดท้ายของคณะสุดท้ายที่เลือก เขาบอกว่า เจียมตัวมาก เพราะไม่มีพื้นฐาน ไม่เคยคิดสอบ รวมทั้งบ้านโดยเฉพาะมารดาไม่สนับสนุน อยากให้เรียนเศรษฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ซึ่งสอบติดและเรียนมาแล้วตั้งปีหนึ่ง

เรื่องเล่า (ไม่กลัวน้ำ) พงศธร ทิฆมณานนท์

“ผมจำได้ว่านั่งรถมาจากอุดรฯ ในวันสุดท้ายที่ ถ้าเราไม่ไปลงทะเบียนวันนี้ก็หมดสิทธิ นั่งคิดตลอดทาง ในที่สุดก็ยกหูโทรศัพท์ไปขออนุญาตแม่ ขอเลือกทางชีวิตของตัวเอง และจะรับผิดชอบสิ่งที่เลือกด้วยตัวเอง ผมไปลงทะเบียน ไม่มีผู้ปกครองต้องหาเอาแถวนั้น ได้รุ่นพี่ซึ่งเป็นพี่ชายเพื่อนช่วยเป็นผู้ปกครองให้”

พงศธร เล่าว่า เข้าห้องสมุดทุกครั้งที่ว่า อ่านหนังสือและเข้มงวดกับตัวเองอย่างหนัก เนื่องจากเป็นหนึ่งในเจ็ดคนของคณะ ที่มีคะแนนท้ายสุดและออกอาการป้อแป้สุด สอบครั้งแรกได้เอพรวด แต่ผลจากความพยายาม ผลการเรียนค่อยๆ ดีขึ้น ถือว่าเรารับปากกับพ่อแม่แล้ว ต้องทำให้ได้ ต้องยืนให้ได้

“เทอมแรกได้เกรด 3.6 ก็ยิ้มครับ สมกับที่ตั้งใจเรียน และกวัดไล่ทันเพื่อนได้เสียที”

แม้จะพูดได้ว่าชอบการออกแบบ แต่มามั่นใจจริงๆ ก็คือตอนปี 3 กินนอนหลับไปคาที่ทำงาน ได้ตื่นนอนขึ้นด้วยกลิ่นไม้สักที่ลอยอวลอยู่ในบรรยากาศ เสียงเพื่อนบางคนกำลังเสียดไม้ ความรู้สึกตอนนั้นเองที่กระซิบบอกให้รู้ว่าเราเลือกถูกแล้ว เราชอบมันจริงๆ

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรมที่เรียน เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอนเรื่องการคิด จบออกมาแล้ว แม้จะยังไม่รู้ว่าจะยังงัย แต่ชีวิตก็ดำเนินไป เกี่ยวข้องความรู้และประสบการณ์ ก่อนจะเริ่มดำเนินธุรกิจของตัวเองที่บ้านเกิด ตั้งบริษัทผลิตเฟอร์นิเจอร์ ทำกลางคำวิจารณ์ของญาติพี่น้องว่า “เจ็งแน” (ฮา)

ไม่เจ็งหรืออก แต่ก็ลองผิดลองถูก คิดว่าวันนี้มีงาน พรงนี้ช่างมัน บริษัทก็ค่อยๆ เดินมา ล้มบ้างเซบ้าง แต่ก็ลุกได้เสมอ มาเจอמרשמใหญ่ตอนวิกฤต ค่าเงินบาทช่วงปี 2540 ลูกค้าระวังการใช้จ่าย บอกลูกน้องว่า ต่อไปนี้ใครต่อเท่าไร รับทำทุกราคา ขออย่างเดียวให้ลูกค้าเดินเข้ามาถามเท่านั้น

จนถึงปี 2553 พงศธร ตัดสินใจว่า ถึงเวลาแล้วที่จะเข้ากรุงเทพฯ ถึงเวลาขึ้นเวทีใหญ่ ช่วงนั้นงานเราเริ่มดี งานมากขึ้น ลูกค้ามากขึ้น ตลาดก็กว้างขึ้น การเปิดตัวแบรนด์ดำเนินไปภายใต้แนวคิดว่าจะทำผลิตภัณฑ์ให้ดีที่สุดได้อย่างไรขณะเดียวกันคือการหาจุดขายที่แข็งแกร่ง หาพื้นที่ให้ตัวเองในตลาดใหญ่

“มากรุงเทพฯ ต้องมีไม้เด็ด เราตั้งใจจะทำแบรนด์ไม้บวมน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาส่วนใหญ่ของเฟอร์นิเจอร์ครัว บังเอิญเป็นจังหวัดที่กรุงเทพฯ น้ำท่วมใหญ่ แจ้งเกิดได้เพราะลูกค้าโพสต์รูปลงเน็ตแล้วเล่าลือไปในฐานะเฟอร์นิเจอร์กันน้ำ”

พงศธร เล่าว่า ใช้ชื่อดีเคบีบี เพื่อสื่อความครอบคลุมเฟอร์นิเจอร์ชุดหลักของบ้าน ได้แก่ คิทเชน หรือชุดครัว บารูม ห้องน้ำและห้องนอน ส่วนคำว่าดี ล้อมาจากคำว่า ดี ในภาษาไทย ดีเคบีบีจุดเด่นคือไม่แพง เปรียบเทียบเฟอร์นิเจอร์คุณภาพเดียวกันกับต่างประเทศ แแบรนด์ของบริษัทถูกกว่าประมาณ 3 เท่า แกรมฟังก์ชันการใช้งานก็ตอบสนองลูกค้าดีกว่า

“ดีเคบีบี แแบรนด์เล็กก็จริง แต่เราทำในสิ่งที่ทำได้อยาก และจะพยายามคิดค้น ทำในสิ่งที่ยากขึ้นและดีขึ้นเรื่อยๆ” ■